

Sygn. akt III Cz 284/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 marca 2016 r. w Gliwicach

sprawy z wniosku wierzyciela M. S. (S.)

przeciwko dłużnikowi M. M. (1) i M. M. (2)

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 10 września 2015 r., sygn. akt II Co 2967/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR(del.) Ewa Buczek - Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Cz 284/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 22 03 2016r. oddalił wniosek wierzyciela M. S. o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, uznając, że wierzyciel wbrew dyrektywom zawartym w art. 787¹ k.p.c. i art. 787² k.p.c. nie wykazał dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem wykonawczym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.

Orzeczenie zaskarżył **wierzyciel M. S.**, który wnosił zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie

na jego rzecz „solidarnie od uczestników postępowania” zwrotu kosztów postępowania, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu

do ponownego rozpoznania.

Zarzucał, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulacje art. 787 k.p.c.

i art. 787¹ k.p.c. w sposób wskazany w zażaleniu.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnosił, że fakt wyrażenia przez małżonka dłużnika zgody na zawarcie przez dłużnika z wierzycielem umowy

o pracę wynik z zeznań zaprotokołowanych przez sąd zeznań małżonka dłużnika złożonych przez niego na rozprawie w dniu 11 04 2014r. w sprawie o sygn. akt VI P 488/13

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do regulacji art. 787¹ k.p.c. i art. 787² k.p.c. sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika tylko wtedy gdy wierzyciel wykaz dokumentem urzędowym lub prywatnym, że stwierdzona tytułem wykonawczym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika.

W celu wykazania tej okoliczności wierzyciel zaoferował Sądowi Rejonowemu dokument urzędowy w postaci protokołu rozprawy przeprowadzonej w dniu 11 04 2014r. w sprawie o sygn. akt VI P 488/13.

Jakkolwiek jest to dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c. to stanowi on dowód tylko tego co zostało w nim urzędowo zaświadczone,

tj. iż małżonek dłużnika złożył zeznania określonej treści.

Jego moc zaświadcząca nie obejmuje jednak zgodności treści złożonych przez małżonka dłużnika zeznań z rzeczywistym stanem rzeczy i tym samym taki dokument - co do zasady - nie spełnia wymogów dokumentów urzędowych w rozumieniu wskazanej na wstępie regulacji prawnych.

Czyni to wniosek wierzyciela bezzasadnym, co znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu.

Dlatego zażalenie wierzyciela jest bezzasadne w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., co z jej mocy prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie wierzyciela jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację

z art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.